

Vil du høre en hemmelighed?

Min allerførste barsel...

Javist.

Den var slet ikke så fantastisk, som jeg havde drømt om. For jeg havde faktisk ikke skænket min barsel en tanke, før jeg landede midt i den.

Og helt ærligt, så var det en **ensom** affære...

Min allerførste barsel for 20 år siden husker jeg, som var det i går. Og dig, der har fulgt mig i de mange år, har måske allerede hørt lidt om mine dyrtekøbte erfaringer.

Det her er mit første indlæg i en serie af 5, hvor du får tips til en mere ærlig barsel plus min personlige beretning. Min personlige beretning kommer her...

Kopholderen - barnevognsindustriens gave til mødre

Jeg er mor fra tiden, **før** kopholderne blev en selvfølge på barnevognen.

Men dén lille mangel løste jeg ved at starte min morgen TIDLIGT (før trafikstøj er med i lydbilledet) med én kop kaffe - for kaffe er ikke godt for mælken.

Til den ene kop hørte havregrød, for rig på erfaringer vidste jeg, at det gælder om at være mæt - og have ordentligt fodtøj på.

For Tour de Søborg fyldte måneder af mit liv med min førstefødte.

Mødre på march - venligst sponsoreret af den lokale bager

Ruten startede som regel hos bageren.

Egentlig burde jeg bære sponsor t-shirts for den bager: Kærnemælkshorn i bagerpose hang på styret som en anden gulerod, der opmuntrende fik mig til at sætte den ene fod foran den anden - og helst i det samme tempo og frekvens.

[Gad vide hvordan en komponist ville sætte musik til min barselsmarch?]

Nå. I skyggen af birketræet på Runebergs Allé parkerede jeg så barnevognen - uden en lyd - for at nyde 30 minutters meditation, liggende på græsset under håndtaget af barnevognen, klar til at tage fat om nødvendigt = hvis Magnus skulle vågne.

INDEN da lå kærnemælkshornet pakket ud på dynen (for enhver nybagt mor til sin førstefødte, ved, at bagerpapir larmer *lige* nok til at skabe urolige øjenlåg hos poden!).

Stille - som i ikke noget med at smaske eller tygge med åben mund - spiste jeg. Jeg kan den dag i dag genkalde smagen, hvis jeg lukker mine øjne.

Nå, ovenpå dette lille ritual var dagen måske allerede henad 9, morgentrafikken aftagende og andre kvinder - bag barnevogne - begyndte at dukke op i gadebilledet.

På en eller anden måde er vi mennesker vanedyr, så ruten var naglet fast i min bevidsthed - ikke så meget slinger dér.

Butikkerne åbner og adspredelsen begynder

Kl. 9 åbnede SuperBrugsen (i dag forvandlet til Coop 365).

Her måtte dagens indkøb gøres, og hvor end jeg gerne vil skrive, at jeg overholdt min strenge antiallergiske kur, sneg der sig nødproviant i kurven. Så på min sponsor t-shirt fra bageren skulle der på bagsiden være en reklame for Marabou (for alle tiders loyale kunde commitment). Ikke sundt, men pokkers dejlig sødt, når man allerede inden aften har gået langt flere kilometer i et forsøg på at få samme pude til at overgive sig til søvnen, end det er anbefalet fra Sundhedsstyrelsen for at sikre mælkeproduktionen.

Barselshvile... Njah næppe!

Klimaforandringernes effekt på spædbørn

Nå ja, måske i lidt mindre skala - men anyway. I SuperBrugsen skifter klimaet i en barnevogn!

Det vidste du måske ikke? Så tag det som en servicemeddelelse.

Derfor kan det være vigtigt at gøre sine indkøb i en vis hast.

Ikke sjældent er jeg kommet ud af butikken med varer i kurven under vognen. Så i virkeligheden sponserede SuperBrugsen måske min barsel?

En servicemedarbejder burde stå klar i butikkerne til at hjælpe mødre igennem indkøbene med et glas koldt vand og en ammevenlig stol. Og kærlige opmuntrende ord. Og hvem ved, måske endda et fodbad?

Ovenpå den pludselig klimaændring vågnede Magnus som i nærmest HELT SIKKERT ALTID - i SuperBrugsen.

Og det var før jeg havde lært ammetricks i babyslynger eller andre gode tips. Jeg sprang af sted til den nærmeste bæk.

Nu var dagen så allerede fremskreden til klokken... 9.30! Og med lidt snilde kunne jeg måske nå omkring vores lejlighed med mine indkøb - eller nå en tur forbi vaskemaskinen?!

Den manøvre har sjældent taget mere end 15 minutter, for det var lige, hvad Magnus kunne klare i nogenlunde mæt, men vågen tilstand, uden sin mor inden for synsfeltet.

Tja - jeg ved jo, at du nok allerede er hængt af min barsel.

Tiden gået i stå

Nyhedens interesse er der vel egentlig ikke tale om efter snart 20 år. Men så er det, at dagen efter et par svinkeærinder, som forsøger på at læse overskrifter i en avis eller stjæle sig til et enkelt toiletbesøg, sniger sig hen på omkring kl 15.

NU er uret som gået i stå. Hvornår kommer mit barns far hjem? For nu trænger jeg til selskab, ikke med uret og søvkalenderen eller bageren eller en anden mor - men mit barns far.

Og han skal f.... komme NU!

Marabou - fødevareindustriens redningsplanke til udkørte mødre?

Her indhentes jeg af Marabou! Uuhhmm lige et enkelt lille stykke. Og med ét har energiniveauet fået førstehjælp, og jeg ser mig igen som rolig, rummelig mor indtil kl. 17.30, hvor jeg nemt kan høre min søde mands trin – længe før de overhovedet er nået ind i opgangen.

Så spørger man måske, hvorfor jeg har fået 4 børn – eller hvordan... eller hvornår..?

Men hør engang - det her føltes som evigheder, men det var den sommer, hvor jeg travede mig ind i moderskabet, lærte at rumme det og alt det, der også følger med.

Og jeg lærte, at en stor madpakke er godt at have, gode sko en forudsætning og jeg kunne ikke ønske mig det anderledes her i bagklogskabens klare lys. Det skulle da lige være en kopholder til barnevognen!

Ja – ovenstående 3 ting kan du jo ønske dig i barselsgave!

Tro mig, kæresten din vil elske at smøre dig en kærlig madpakke eller 3, der står parat i køleskabet. Og hvem ved, om du så har overskuddet til ikke at kaste barnet i armene på ham, nærmest før han er inde over dørtærsklen, men bare kan give ham et kys, der ikke lugter langt væk af stress, og tom mave?

Det var min personlige historie. Kan du nikke genkendende til nogle af rutinerne eller følelserne? Del endelig dine oplevelser fra din barsel i kommentarfeltet nedenfor. Jeg vil elske at høre fra dig.

I næste del af denne serie af indlæg får du det første tip til en bedre og mere ærlig barsel. Så glæd dig - der er hjælp at hente!

Kærligst

/Tina

PS.

Er det så ok at sige det, som det er?

At barslen skuffer..?

Ja.

En skuffende barsel, f.eks. fordi du er ensom eller keder dig, behøver på ingen måder at være ukærlig eller forkert. Forkert er det kun, hvis du ikke får hjælp til at finde balancen, når du er på barsel, så du lykkes med at give dig selv den bedste start som mor...

Sig det højt hvis din barsel driller – jeg kan hjælpe dig med at få en god barsel.

[Klik her og book et barselstjek hos mig allerede i dag >>](#)